

ग्रामस्थः

ग्राम्यः

ग्राम्यरा

ग्रामेण ग्राम्येण भोग्यद्रव्येण आयुर्नयति चपय-
तीति । ग्रामान् भोग्यद्रव्यं नयति आत्मानं
प्रापयतीति वा ।) भोगिकः । इति हेमचन्द्रः ॥
ग्रामणीः, स्त्री, (ग्रामेण जनसम्पन्नेनैवर्धः नीयते
सहते यद्वा ग्रामेण ग्राम्यधर्मैर्गणैर्बलं मैथुना-
दिना नयति कालं यापयतीति । नी + क्तिप् ।)
वेद्या । ग्रामेया । नीजिका । इति हेमचन्द्रः ॥
ग्रामतच्छः, पुं, (ग्रामस्थः ग्रामपरतन्त्रो वा तच्छा ।
“ग्रामकौटाभ्यां च तच्छाः ।” ५ । ४ । ६५ ।
इति टच् ।) ग्रामाधीनः काष्ठतट् । ग्रामा-
यत्तच्छा । इत्यमरः । २ । १० । ६ । मैवे
कुतार इति भाषा ॥
ग्रामता, स्त्री, (ग्रामाणां सम्बन्धः । “ग्रामजनवन्तु-
भ्यस्तत् ।” ४ । २ । ४३ । इति तल् ।) ग्राम-
सम्बन्धः । इत्यमरः । ३ । २ । ४३ ॥ (ग्रामस्थ
भावः । “तस्य भावस्त्वतलौ ।” ५ । १ । ११६ । इति
तल् ।) ग्रामत्वच ॥
ग्रामभृतः, पुं, (ग्रामे ग्रामस्थ वा भृतः भरणीयः
ग्रामावस्थितकृत्नेरिति शेषः ।) ग्रामप्रैथ्यः । स तु
ब्राह्मणश्चेत् पञ्चमोऽब्राह्मणः । इत्याहिकतत्त्वम् ॥
(यथाह श्रातातपः ।
“अब्राह्मणास्तु षट् प्रोक्ता ऋषिणा तत्त्ववेदिना ।
आदौ राजभृतस्तेषां द्वितीयः क्रयविक्रयी ॥
तृतीयो बहुयाव्यः स्यात् चतुर्थो ग्रामयाजकः ।
पञ्चमस्तु भृतस्तेषां ग्रामस्थ नगरस्थ च ॥
अनादित्यान् यः पूर्वां सादित्याचैव पश्चिमात् ॥
नोपासीत द्विजः सन्त्यां स षष्ठोऽब्राह्मणः स्मृतः ॥”)
ग्राममहुरिका, स्त्री, (ग्रामस्थ मत्स्यग्रमेण वा
मद्गुरिकेव । सुदमद्गुर इवेवर्धः ।) ऋङ्गी-
मत्स्यः । ग्रामयुद्धम् । इति मेदिनी । के । २३४ ॥
ग्राममुखः, पुं, (ग्रामस्थ मुखमिव यो स्थितः । यदा,
ग्रामो ग्रामवाचिजनो मुखत्वेन प्रधानकारणत्वेन
यस्य । ग्रामस्थजनवाध्यादेवास्त्व तथालम् ।)
हृद्गः । इति शब्दरत्नावली ॥
ग्रामनृगः, पुं, (ग्रामस्थ नृग इव । यदा, ग्रामे-
स्थितो नृगः पशुः ।) कुकुरः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥
ग्रामयाजकः, पुं, (ग्रामस्थ याजको यागकर्ता ।)
ग्रामस्थानावावर्णानां पुंरोहितः । स तु चतुर्थो-
ऽब्राह्मणः । यथाह, श्रातातपः ।
“अब्राह्मणास्तु षट् प्रोक्ता ऋषिणा तत्त्ववेदिना ।
आदौ राजभृतस्तेषां द्वितीयः क्रयविक्रयी ॥
तृतीयो बहुयाव्यः स्यात् चतुर्थो ग्रामयाजकः ।
पञ्चमस्तु भृतस्तेषां ग्रामस्थ नगरस्थ च ॥
अनादित्यान् यः पूर्वां सादित्याचैव पश्चिमात् ॥
नोपासीत द्विजः सन्त्यां स षष्ठोऽब्राह्मणः स्मृतः ॥”
(एतस्मै प्रदत्तं दानादिकं निष्कलं भवति ।
यद्योक्तं महाभारते । ३ । १६६ । ७ ।
“यथैतन् पतिते दानं ब्राह्मणे तस्करे तथा ।
पूरीं चानृत्तिके पापे कृतं ग्रामयाजके ॥”)
ग्रामस्थः, त्रि, ग्रामवासी । ग्रामे तिष्ठति य इत्यर्थे
उपपद्यते ॥

ग्रामहासकः, पुं, (ग्रामान् ग्रामवाचिनः श्वशुरा-
लयस्यसम्बन्धान् वा हासयतीति । हस + क्तिच्
+ श्वल् ।) भगिनीपतिः । इति शब्दरत्नावली ॥
ग्रामाधानं, स्त्री, (आधीयते उपजीविका यत्र तत् ।
आ + धा + क्तिच् । ततो ग्रामस्थ नृगयुसम्बन्धस्य-
आधानं पोषणकम् ।) नृगया । इति हलायुधः ॥
ग्रामान्तं, स्त्री, (ग्रामस्थ अन्तं समीपम् ।) ग्राम-
समीपम् । तत्पर्यायः । उपश्रयम् २ । इत्य-
मरः । २ । ३ । २० ॥ ग्रामान्तिकम् ३ । इति
वोपालितः ॥
ग्रामिणी, स्त्री, (ग्राम उत्पत्तिस्थानत्वेन अस्ति
अस्याः । अत इतिः स्त्रियां ङीप् ।) नीली-
वृधः । इति जटाधरः ॥
ग्रामी, [न्] चि, (ग्रामः अधिकारित्वेनास्यस्य ।
अत इतिः ।) ग्रामविशिष्टः । गौड इति भाषा ॥
यथा, ब्राह्मणकुलाचार्यकारिकायाम् ।
“रामो गङ्गगङ्गामी निपः केशरकोणितः ।
केशरकोणीति स्थितो ग्रामी ग्रामवतामरः ॥”
(ग्रामो ग्राम्यधर्मो मैथुनं अस्यस्येति । ग्राम्य-
धर्मविशिष्टः । यथा, भागवते । ४ । २६ । १४ ।
“आसुरी मेढ्रवर्गाचार्यवायो ग्रामिणी रतिः ।
उपस्थो दुर्मदः प्रोक्तो निर्द्वर्तिर्गद उच्यते ॥”)
ग्रामीणः, पुं, (ग्रामे भवः । ग्राम + “ग्रामाद्-
खञौ ।” ४ । २ । ६४ । इति खच् ।) ग्राम्य-
शूकरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ कुकुरः । काकः ।
ग्रामोत्पन्ने चि । इति मेदिनी । खे । ४६ ॥
(यथा, भाषापरिच्छेदे । ७६ ।
“ग्रामीणस्य प्रथमतः पश्वतो गवयादिकम् ।
बाह्वग्रधीर्गवादीनां या स्यात् वा करणं मतम् ॥”)
ग्रामीणा, स्त्री, (ग्रामीण + स्त्रियां ङीप् ।)
नीलीवृधः । इति मेदिनी ॥ (अस्याः पर्याया यथा,
“नीली नु नीलिनी नूली कालदोला च नीलिका ।
रङ्गनी श्रीफली तुच्छा ग्रामीणा मधुपर्जिका ॥
क्षीतका कालकेशी च नीलपुण्या च सा स्मृता ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
गुणासास्या नीलिनीशब्दे ज्ञातयाः ॥) पालङ्का-
श्राकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
ग्रामेयकः, चि, (ग्रामे भवः । ग्राम + “कच्चादिभ्यो-
ऽकञ् ।” ४ । २ । ६५ । इति ङकञ् ।) ग्राम्यः ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । १६५ ॥
ग्रामेया, स्त्री, (ग्रामे भवा । ग्राम + ङक् ।) ग्राम्य-
नारी । इति ग्रामणीशब्दार्थे हेमचन्द्रः ॥
ग्रामेशः, त्रि (ग्रामस्थ ईशः ।) ग्रामेश्वरः ।
ग्रामाधिपतिः । यथा, शान्तिप्रश्नके । ११ ।
“यं कश्चित् पुरुषधर्मं कतिपयग्रामेशमस्पर्धयं ।
सेवायै नृगग्रामेशे नरमहो ऋषा वराकावयम् ॥”
ग्राम्यः, त्रि, (ग्रामे भवः । ग्राम + “ग्रामात्
यञञौ ।” ४ । २ । ६४ । इति यः ।) ग्रामोत्-
पन्नः । तत्पर्यायः । ग्रामेयकः २ ग्रामीणः ३ ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । १६५ ॥ (यथा, भवः ।
११ । १६६ ।
“अब्राह्मणखरैरेष्टौ ग्राम्यैः क्रयाद्भिरेव च ॥”

तथा, माघे । १२ । ३८ ।
“ग्राम्यान्पश्यन् कपिशं पिपासतः ॥”
ऋग्ः । प्राकृतः । यथा, तत्रैव । १४ । ६४ ।
“ग्राम्यभावमपहातुमिच्छवो
योग्यार्गपतितेन चेतसा ॥”)
भ्रष्टादिवचनम् । “हालिकशाकटिकप्रधानत्वात्
ग्रामे भवं ग्राम्यम् ।” इति भरतः ॥ तत्पर्यायः ।
अङ्गीलम् २ । इत्यमरः । १ । ६ । १६ ॥ (काश्यप
दोषविशेषः । स च शब्दगतः अर्थगतश्च । तत्र
शब्दगतो यथा, साहित्यदर्पणे । ७ । ३ ।
“दुःश्रवत्रिविधाङ्गीलातुचितार्थाप्रयुक्तताः ।
ग्राम्याऽप्रतीतसन्दिग्धनेयार्थनिहतार्थताः ॥”
अस्य उदाहरणं यथा तत्रैव । “कटिस्ते हरते
मनः । अत्र कटिप्रस्यो ग्राम्यः ॥” अर्थगतो
यथा, तत्रैव । ७ । ५ ।
“अपुष्टुल्लस्यग्राम्यवाहताङ्गीलकटताः ॥”
उदाहरणं यथा तत्रैव । “स्वपिहित्वं समीपे मे
स्वपिभ्येवाधुना प्रिय ! । अत्रार्थो ग्राम्यः ॥”)
ग्राम्यकन्दः, पुं, (ग्राम्यो ग्रामभवः कन्दः ।)
ग्राम्यौलः । वनशूल इति भाषा । तत्पर्यायः ।
स्थलकन्दः २ । इति रत्नमाला ॥ स तु दोषलः ।
इति राजवल्लभः ॥
ग्राम्यकर्कटी, स्त्री, (ग्राम्या ग्रामजाता कर्कटी ।)
कुम्भकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
ग्राम्यकुङ्कुमं, स्त्री, (ग्राम्यं ग्रामसम्भूतं कुङ्कुमम् ।)
कुसुम्भम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
ग्राम्यधर्मः, पुं, (ग्राम्यस्य इतरादिधर्मः ।) मैथु-
नम् । इत्यमरः । २ । ७ । ५७ ॥ (यथा, महा-
भारते । ३ । ४८ । ४ ।
“प्रमत्तो ग्राम्यधर्मोऽमुन्मत्तात्मा पापनिश्चयः ।
मम पुत्रः सुदुर्बुद्धिः पृथिवीं चातयिष्यति ॥”)
ग्राम्यपशुः, पुं, (ग्राम्यो ग्रामजातः पशुः ।) ग्राम-
जातजन्तुः । (यथा, भागवते । ६ । १५ । १६ ।
“तस्माद् युवां ग्राम्यपशोर्मम सृष्टयिष्यः प्रभू ।
अथ तमसि मयस्य ज्ञानदीप उदीर्येताम् ॥”)
स तु सप्तवधो यथा । गौः १ अजः २ मेघः ३
मनुष्यः ४ अश्वः ५ अश्वतरः ६ गर्हभः ७ ।
इति त्रियादितत्त्वम् । (यथाह पेट्टीरनिः ।
“ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश । गौरविरजोऽश्वोऽश्व-
तरो गर्हभो मनुष्यश्चेति ग्राम्याः पशवः । महिष-
वार्ण-ऋक्षसरीःश्चपक्षुश्चग्राह्येति सप्ता-
रण्याः ॥” सश्रुतमते उद्भूतयोऽपिग्राम्याः ।
यदुक्तं तत्रैव ऋक्षस्थाने ४६ अध्याये ।
“अश्वशतरोखरीःश्चपक्षुश्चग्राह्येति सप्ता-
रण्याः ॥”)
ग्राम्यमहुरिका, स्त्री, (ग्राम्या ग्रामोद्भवा महुरिका)
ऋङ्गीमत्स्यः । इति हारावली ॥
ग्राम्यनृगः, पुं, (ग्राम्यो ग्रामभवो नृगो हरिणइव ।
नृगः पशुर्वा इत्येके ।) कुकुरः । इति जटाधरः ॥
ग्राम्यराशिः, पु, (ग्राम्यो राशिः ।) मियुनम् ।
कन्या । तुला । हृच्चिकः । धनुः । कुम्भः । राजा
मेघः पृथक् । इति ज्योतिषम् ॥